

إثنا عشر رسالة

[18] واغتماس در آب صافی روشن نهر حیوة حقیقی ابدیت باقی نمی ماند وچنانچه آب آن نهر شرطست که از ملاطحت ومخالطت نجاسات وقاذورات پاکیزه بوده باشد نهر نماز نیز شرطست که از الواث واقذار شوایب خللی وفساد وقصور نقصان خالی ومجرد بوطایف مکملات ومتممات آراسته وحزین بوده باشد ثانی از طریق من لا يحضر الفقيه قال النبي صلى الله عليه وآله ما من صلوۃ يحضر وقتها الا نادى ملك بين يدي الناس ايها الناس قوموا إلى نيرانكم التي أو قدموها على ظهوركم فاطفئوها بصلواتكم هیچ نمازی که وقت آن حاضر شود نیست الا انکه ملکی از ملائکه موکله بر اعمال عباد ندا کند در برابر مردم که أي مردمان برخیزند بجانب آتشیهای کناهان خود که بهیزم معصیت بر پشت خود افروخته پس اطفای شعله آن آتشیها بکنید وفرو نشانید التهاب واشتعال آنرا بآب نهر نماز خود تاسع از طریق کافی کلینی رضوان الله تعالی علیه في الصحيح عن زراه عن ابي جعفر (ع) قال نبيا رسول الله صلى الله عليه وآله جالسا في المسجد إذ ادخل رجل فقال يملئ يدي من ماء ولا سجدة فقال صلى الله عليه وآله نقر كنقر الغراب لان مات